

Diàleg

[Tornar a la secció](#)[Enviar article](#)[Imprimir](#)[Versió en PDF](#)[Anterior](#) [Següent](#)

La malalta cultura catalana

Isabel-Clara Simó

He rebut un exemplar d'una revista molt singular que s'edita a l'Empordà, concretament a Palafrugell, i que dirigeixen les intel·ligents Rosa Regàs i Maria Lluïsa Borràs, sota el patrocini de la Fundació Elsa Peretti. És diu *Vèlit*, i es defineix com a revista de tot l'Empordà (Palafrugell és al Baix Empordà). La factura és impecable i la bellesa gràfica més la qualitat del paper la fan excepcional. Aquest número, que és el quatre, està dedicat a la dona. Val la pena remarcar els articles *Dones i art a Catalunya*, d'una col·laboradora d'aquest diari, l'admirada Pilar Parcerisas, i *La dona i el paisatge*, de Glòria Bosch i Carme Martinell.

Fa goig quan veus alguna cosa ben feta a casa nostra, i més encara quan apareix a comarques; sovint es reconeix que a comarques hi ha una vitalitat cultural sorprenent, però se silencien molts més esforços dels que es pot permetre un país tan petit com aquest nostre.

Precisament he rebut dues cartes interessantíssimes que fan referència a aquesta columna, sobre una modesta reivindicació de Jaume Pahissa i Enric Morera. Una la signa Magdalena González, des de Mallorca, que intenta, joiosament i ardida, tirar endavant l'Orquestra de Joves Intèrprets dels Països Catalans, amb uns entrebancs inexplicables, i l'altra és de Carles Climent, de Girona, un lector que pensa que el Parlament de Catalunya hauria d'impulsar un panteó cívic, laic i nacional que honorés tots els grans homes i dones que corren el risc de ser oblidats. Recullo ambdues observacions, que, amb la revista *Vèlit*, són símptomes molt positius davant el malalt endèmic que es diu cultura catalana.

